

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

3. července 2025*

„Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Článek 107 odst. 1 SFEU – Režim podpory, který byl schválen Evropskou komisí – Podpora hospodářství v souvislosti s pandemií covidu-19 – Odmítnutí příslušného orgánu poskytnout podporu – Žaloba směřující k tomu, aby soud, jemuž byla věc předložena, nařídil přijetí pro žalobce příznivého správního aktu *ex nunc* – Uplynutí lhůty stanovené pro poskytnutí podpory, které nastalo v průběhu soudního řízení – Datum, ke kterému se podpora považuje za poskytnutou – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na účinnou právní ochranu – Nařízení (EU) 2015/1589 – Článek 1 – Existující podpora“

Ve věci C-653/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud, Lotyšsko) ze dne 1. listopadu 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2023, v řízení

„TOODE“ SIA

proti

Valsts ieņēmumu dienests

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení: K. Jürimäe, předsedkyně senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudce druhého senátu, jakož i M. Gavalec, Z. Csehi (zpravodaj) a F. Schalin, soudci,

generální advokát: A. Rantos,

za soudní kancelář: M. Aleksejev, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. prosince 2024,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za „TOODE“ SIA: S. Ņukša, valdes locekle,
- za lotyšskou vládu: J. Davidoviča a K. Pommere, jako zmocněnkyně,

* Jednací jazyk: lotyština.

- za německou vládu: J. Möller a P.-L. Krüger, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: I. Georgiopoulos a V. Hitrovs, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. března 2025,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 1 písm. b) bodu ii) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi „TOODE“ SIA a Valsts ieņēmumu dienests (státní daňová správa, Lotyšsko) (dále jen „daňová správa“) ve věci rozhodnutí, kterým tato správa odmítla poskytnout společnosti TOODE podporu určenou k zajištění toků provozního kapitálu pro podniky postižené krizí COVID-19.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení 2015/1589

- 3 Článek 1 nařízení (EU) 2015/1589 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

[...]

- b) ‚existující podporou‘ se rozumí:

[...]

- ii) schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené [Evropskou] komisí nebo Radou [Evropské unie],

[...]

- c) ‚novou podporou‘ se rozumí každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivá podpora, která není [které nejsou] existující podporou, včetně změn existující podpory;

[...]“

Sdělení o dočasném rámci

- 4 Sdělení Komise o dočasném rámci pro opatření státní podpory na podporu hospodářství při stávajícím šíření koronavirové nákazy COVID-19 (2020/C 91 1/01, Úř. věst. 2020, C 91 I, s. 1) bylo zveřejněno dne 20. března 2020 v *Úředním věstníku Evropské unie* a následně bylo sedmkrát změněno. Body 21 a 22 tohoto sdělení, ve znění sdělení Komise ze dne 24. listopadu 2021 (2021/C 473/01, Úř. věst. 2021, C 473, s. 1) (dále jen „sdělení o dočasném rámci“), se nacházely v oddílu 3.1 posledně uvedeného sdělení nadepsaném „Omezené částky podpory“ a uváděly:

„21. Kromě stávajících možností na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU mohou být za současných okolností vhodným, nezbytným a cíleným řešením dočasně omezené částky podpory pro podniky, které se samy potýkají s náhlým nedostatkem likvidity, nebo dokonce s její nedostupností.

22. Komise bude tuto státní podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU za předpokladu, že budou splněny všechny následující podmínky [...]:

[...]

d) podpora je poskytnuta nejpozději do 30. června 2022;

[...]“

Lotyšské právo

- 5 Ustanovení § 250 odst. 2 Administratīvā procesa likums (soudní řád správní) ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení, stanoví:

„Při posuzování zákonnosti správního aktu soudy při svém rozhodování přihlížejí pouze k odůvodnění, které orgán veřejné moci uvedl ve správním aktu. Toto omezení se nevztahuje na případy, kdy je navrhováno vydání příznivého správního aktu.“

- 6 Ustanovení § 254 odst. 1 soudního řádu správního zní takto:

„Shledá-li soud, že návrh na vydání správního aktu je opodstatněný, nařídí orgánu veřejné moci, aby příslušný správní akt vydal.“

- 7 Lotyšské orgány přijaly Ministru kabineta noteikumi Nr. 676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai“ (vyhláška Rady ministrů č. 676 o právní úpravě v oblasti podpor na zajištění toků provozního kapitálu pro podniky postižené krizí COVID-19) ze dne 10. listopadu 2020 (*Latvijas Vēstnesis*, 2020, č. 222A, dále jen „lotyšská právní úprava v oblasti podpor“). Režim podpory stanovený lotyšskou právní úpravou v oblasti podpor, který vstoupil v platnost dne 17. listopadu 2020, byl zaveden v souladu s požadavky stanovenými v oddíle 3.1 sdělení o dočasném rámci. Rozhodnutím SA.59592 (2020/N) ze dne 16. prosince 2020 Komise konstatovala, že tento režim je slučitelný s vnitřním trhem zejména za předpokladu, že dotčená podpora bude poskytnuta nejpozději do 30. června 2021, přičemž tato lhůta byla následně prodloužena rozhodnutím Komise SA.100596 (2021/N) ze dne 14. prosince 2021 do 30. června 2022.

- 8 Bod 23 lotyšské právní úpravy v oblasti podpor, ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení, stanovil:

„Za datum poskytnutí podpory se považuje den, kdy je rozhodnutí o poskytnutí podpory přijato [daňovou správou].“

- 9 Bod 24 této právní úpravy zněl následovně:

„Rozhodnutí bude přijato do 30. června 2022 v souladu [se sdělením o dočasném rámci].“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Ve dnech 25. března a 9. dubna 2021 požádala společnost TOODE daňovou správu o možnost využít vnitrostátního režimu podpory určeného k zajištění toků provozního kapitálu pro podniky postižené krizí COVID-19. Dvěma počátečními rozhodnutími ze dne 23. dubna a 7. června 2021 a poté dvěma konečnými rozhodnutími ze dne 9. června a 23. července 2021 jí tato správa odmítla poskytnout požadovanou podporu z důvodu, že nesplňuje jednu z podmínek stanovených lotyšskou právní úpravou v oblasti podpor, a sice podmínku týkající se poklesu obrátu.
- 11 Společnost TOODE podala neúspěšně žalobu k soudu prvního stupně a poté dne 29. června 2022 podala odvolání k Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud, Lotyšsko), který je předkládajícím soudem. Tímto odvoláním se TOODE domáhá, aby tento soud v souladu s § 254 odst. 1 soudního řádu správního ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení nařídil daňové správě přijmout příznivý správní akt, kterým se přizná požadovaná podpora.
- 12 Předkládající soud připomíná, že výše uvedený vnitrostátní režim podpor byl Komisí, jak vyplývá z bodu 7 tohoto rozsudku, prohlášen za slučitelný s vnitřním trhem, zejména pokud budou dotčené podpory poskytnuty v souladu s bodem 24 lotyšské právní úpravy v oblasti podpor a bodem 22 písm. d) sdělení o dočasném rámci nejpozději do 30. června 2022. Uvádí, že tato lhůta uplynula v průběhu řízení, které před ním bylo zahájeno.
- 13 Předkládající soud vysvětluje, že v rámci odvolání podaného společností TOODE, jehož cílem je vydání pro ni příznivého správního aktu, musí posoudit, zda tato společnost ještě může získat požadovanou podporu. V tomto ohledu musí určit datum, ke kterému se tato podpora považuje za „poskytnutou“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož se jedná o základní prvek pro určení, zda uvedená podpora představuje „existující“ nebo „novou“ státní podporu ve smyslu článku 1 nařízení 2015/1589. Upřesňuje však, že podle lotyšského práva mohou vnitrostátní soudy nařídít přijetí příznivých správních aktů pouze do budoucna (*ex nunc*).
- 14 Předkládající soud připomíná, že podpora se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy je příjemci přiznán nezpochybnitelný a bezpodmínečný nárok na její získání podle vnitrostátního práva. Přitom s ohledem na skutečnost, že daňová správa nikdy nepřiznala společnosti TOODE nárok na požadovanou podporu, může takový nezpochybnitelný a bezpodmínečný nárok v zásadě takovému jednotlivci, jako je TOODE, vzniknout až v návaznosti na soudní rozhodnutí, pokud soud po úplném přezkumu legality v souladu s § 250 odst. 2 druhou větou soudního řádu správního ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení konstatuje, že tento

jednotlivec splňuje všechny podmínky stanovené vnitrostátním právem pro získání dotčené podpory a na základě § 254 odst. 1 tohoto zákona příslušnému orgánu nařídí, aby přijal příznivý správní akt do budoucna.

- 15 Předkládající soud nicméně připomíná, že podpora poskytnutá příslušným orgánem určité osobě po uplynutí platnosti vnitrostátního režimu podpor schváleného Komisí musí být v souladu s judikaturou Soudního dvora kvalifikována jako „nová“ podpora. Klade si nicméně otázku, zda je tato judikatura použitelná v případě, kdy příslušný správní orgán neoprávněně odmítl poskytnout podporu za platnosti tohoto režimu a kdy je tomuto orgánu po uplynutí platnosti uvedeného režimu soudní rozhodnutím nařízeno poskytnout a vyplatit částku podpory.
- 16 Za těchto podmínek se Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že státní podporu je třeba považovat za „poskytnutou“ v okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci neoprávněně odmítl přiznat subjektu nárok na státní podporu, což bylo konstatováno v soudním rozhodnutí po uplynutí lhůty stanovené pro poskytnutí podpory?
- 2) Musí být čl. 1 písm. b) bod ii) nařízení [...] 2015/1589 vykládán v tom smyslu, že existující podporu představuje podpora, která je – v případě neexistence rozhodnutí o přiznání nároku na poskytnutí podpory vydaného příslušným orgánem veřejné moci ve lhůtě pro poskytnutí podpory stanovené v režimu podpory – poskytnuta subjektu po uplynutí uvedené lhůty na základě výkonu soudního rozhodnutí, kterým se prohlašuje, že ve výše uvedené lhůtě subjekt splnil všechny podmínky stanovené vnitrostátním právem pro poskytnutí dotčené podpory a že odmítnutí příslušného orgánu poskytnout podporu bylo protiprávní?“

K předběžným otázkám

K první otázce

Úvodní poznámky

- 17 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že státní podpora, na kterou se vztahuje vnitrostátní režim podpor schválený Komisí, musí být považována za „poskytnutou“ ve smyslu tohoto ustanovení v okamžiku, kdy příslušný vnitrostátní orgán neoprávněně odepřel nárok na podporu jednotlivci, který o ni požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, pokud soudní rozhodnutí konstatuje protiprávnost tohoto odepření po uplynutí této lhůty.
- 18 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že podpory musí být považovány za „poskytnuté“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU k okamžiku, k němuž je příjemci na základě platných vnitrostátních předpisů přiznán nárok na jejich obdržení. Rozhodujícím prvkem pro určení data, ke kterému byl nárok na státní podporu přiznán jejím příjemcům určitým opatřením, je nabytí nezpochybnitelného nároku na získání této podpory ze strany příjemců a odpovídající závazek státu uvedenou podporu poskytnout. K tomuto datu totiž takové opatření může vést k narušení hospodářské soutěže, které může ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107

odst. 1 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. března 2013, Magdeburger Mühlenwerke, C-129/12, EU:C:2013:200, bod 40, jakož i ze dne 25. ledna 2022, Komise v. European Food a další, C-638/19 P, EU:C:2022:50, body 115 a 123).

- 19 Předkládajícímu soudu tedy přísluší, aby na základě použitelného vnitrostátního práva a v souladu s unijním právem určil okamžik, ke kterému musí být státní podpora dotčená v původním řízení považována za poskytnutou. Za tímto účelem musí tento soud zohlednit všechny podmínky stanovené vnitrostátním právem k udělení dotyčné podpory (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. března 2013, Magdeburger Mühlenwerke, C-129/12, EU:C:2013:200, bod 41, jakož i ze dne 28. října 2020, INAIL, C-608/19, EU:C:2020:865, body 31 a 32).
- 20 Předkládající soud musí zejména určit, zda vnitrostátní právo v takové situaci, jako je situace v původním řízení, umožňuje mít za to, že nezpochybnitelný nárok na získání dotyčné podpory musí být považován za nabytý *ex tunc* ke dni, ke kterému měl příslušný orgán jednat v souladu s právními předpisy, tedy ke dni neoprávněného odeření podpory tímto orgánem, nebo zda naopak toto vnitrostátní právo může být vykládáno pouze v tom smyslu, že zamítavé rozhodnutí tohoto orgánu, i kdyby bylo prohlášeno za protiprávní, nemohlo vést k tomu, že žadatel nabytí nezpochybnitelný nárok na získání podpory.
- 21 S ohledem na skutečnost, že z vysvětlení předkládajícího soudu vyplývá, že vnitrostátní právo může být patrně vykládáno pouze v posledně uvedeném smyslu, je však třeba připomenout, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout předkládajícímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska mu přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny. Soudní dvůr může za účelem poskytnutí takovéto užitečné odpovědi zohlednit i normy unijního práva, na které vnitrostátní soud ve své otázce neodkázal (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. března 1986, Tissier, 35/85, EU:C:1986:143, bod 9, jakož i ze dne 9. září 2021, LatRailNet a Latvijas dzelzceļš, C-144/20, EU:C:2021:717, bod 29).
- 22 V projednávané věci ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, v podstatě vyplývá, že režim podpory dotčený ve věci v původním řízení určil nejzazší datum pro poskytnutí podpory podle data stanoveného ve sdělení o dočasném rámci a tento režim byl rozhodnutím Komise prohlášen za slučitelný s vnitřním trhem zejména s ohledem na skutečnost, že mu toto nejzazší datum propůjčovalo dočasnou povahu. Z toho vyplývá, že uplatnění uvedeného režimu představuje uplatňování unijního práva ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 23 Kromě toho měl již Soudní dvůr příležitost zdůraznit, že použití unijních pravidel v oblasti státních podpor je založeno na povinnosti loajální spolupráce mezi vnitrostátními soudy na jedné straně a Komisí a unijními soudy na straně druhé, v jejímž rámci jedná každý v závislosti na úloze, jež je mu svěřena Smlouvou (rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, bod 41). V tomto ohledu sice při neexistenci unijní právní úpravy v dané oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby upravil procesní podmínky soudních řízení určených k zajištění ochrany individuálních práv vyplývajících z unijního právního řádu, nicméně členské státy jsou zodpovědné za to, aby v každém případě zajistily dodržování práva na účinnou právní ochranu uvedených práv, jak je zakotvuje čl. 47 první pododstavec Listiny (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. března 2015, E.ON Földgáz Trade, C-510/13, EU:C:2015:189, body 49 a 50, jakož i ze dne 28. ledna 2025, ASG 2,

C-253/23, EU:C:2025:40, bod 75). Podle tohoto čl. 47 prvního pododstavce má každý, jehož práva a svobody zaručené unijním právem byly porušeny, právo na účinné prostředky nápravy před soudem.

- 24 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že podstatou první otázky předkládajícího soudu položené Soudnímu dvoru je, zda musí být čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 47 první pododstavec Listiny vykládány v tom smyslu, že brání výkladu vnitrostátní právní úpravy, v jehož důsledku nelze jednotlivou podporu spadající do režimu státních podpor schváleného Komisí považovat za „poskytnutou“ ve smyslu tohoto ustanovení Smlouvy o FEU ke dni, kdy příslušný vnitrostátní orgán neoprávněně odepřel její poskytnutí jednotlivci, který o to požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, pokud soudní rozhodnutí konstatuje protiprávnost tohoto odepření po uplynutí této lhůty.

K věci samé

- 25 Vzhledem k tomu, že výklad lotyšského práva podle všeho vede, jak vyplývá z bodu 21 tohoto rozsudku, k tomu, že podpora dotčená ve věci v původním řízení může být považována za „poskytnutou“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU až ke dni přijetí příznivého správního aktu v rámci výkonu soudního rozhodnutí, nelze takový akt přijmout, a tudíž ani toto rozhodnutí vykonat, pokud jako v projednávané věci lhůta pro poskytnutí podpory uplynula v průběhu soudního řízení.
- 26 Podpora poskytnutá v okamžiku, kdy schválení této podpory Komisí již není platné, totiž musí být z důvodu, že se jedná o novou podporu, oznámena Komisí podle čl. 108 odst. 3 SFEU a nemůže být provedena, dokud Komise nekonstatuje její slučitelnost s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. října 2021, *Eco Fox a další*, C-915/19 až C-917/19, EU:C:2021:887, bod 36, a ze dne 7. dubna 2022, *Autonome Provinz Bozen*, C-102/21 a C-103/21, EU:C:2022:272, body 32, 34 a 42).
- 27 Z toho vyplývá, že účinnost práva na právní ochranu zaručeného v čl. 47 prvním pododstavci Listiny pro takového jednotlivce, jako je TOODE, nemůže být v případě popsaném v bodě 25 tohoto rozsudku zajištěna, i kdyby soudním rozhodnutím bylo po úplném přezkumu legality uznáno, že žalobce, žadatel o dotčenou podporu, původně splňoval všechny podmínky k tomu, aby mohl získat tuto podporu v časovém rámci stanoveném dotčeným režimem podpor.
- 28 Výkon soudního rozhodnutí je přitom nedílnou součástí práva na účinnou právní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny. Toto právo by totiž bylo iluzorní, kdyby vnitrostátní právní řád členského státu umožňoval, aby pravomocné a závazné soudní rozhodnutí zůstalo neúčinné na úkor účastníka řízení (rozsudek ze dne 30. června 2016, *Toma a Biroul Executorului Judecătorească Horățiu-Vasile Cruduleci*, C-205/15, EU:C:2016:499, bod 43, jakož i ze dne 29. července 2019, *Torubarov*, C-556/17, EU:C:2019:626, bod 57).
- 29 V případě uvedeném v bodě 25 tohoto rozsudku proto čl. 47 první pododstavec Listiny jakožto ustanovení unijního práva mající přímý účinek ukládá, aby vnitrostátní soud nepoužil vnitrostátní právo, které brání závěru, že jednotlivá podpora byla poskytnuta ke dni zamítavého rozhodnutí příslušného orgánu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. června 2019, *Popławski*, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 61, a ze dne 14. května 2020, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, body 139 a 140, jakož i citovaná judikatura). Za těchto podmínek musí datum, ke kterému se má za to, že tato podpora byla „poskytnuta“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, odpovídat datu, ke kterému příslušný orgán podporu této společnosti neoprávněně odepřel.

- 30 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 47 první pododstavec Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že brání výkladu vnitrostátní právní úpravy, v jehož důsledku nelze jednotlivou podporu spadající do režimu vnitrostátních podpor schváleného Komisí považovat za „poskytnutou“ ve smyslu tohoto ustanovení Smlouvy o FEU ke dni, kdy příslušný vnitrostátní orgán neoprávněně odepřel její poskytnutí jednotlivci, který o to požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, pokud soudní rozhodnutí konstatuje protiprávnost tohoto odepření po uplynutí této lhůty.

K druhé otázce

- 31 Úvodem je třeba s ohledem na odpověď poskytnutou na první otázku uvést, že podpora dotčená v původním řízení musí být považována za poskytnutou ke dni zamítavého rozhodnutí daňové správy, tedy před uplynutím lhůty stanovené pro poskytnutí podpory.
- 32 Za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu na druhou otázku je tedy třeba tuto otázku chápat tak, že její podstatou je, zda musí být čl. 1 písm. b) bod ii) nařízení 2015/1589 vykládán v tom smyslu, že jako „existující podpora“ ve smyslu tohoto ustanovení musí být kvalifikována i jednotlivá podpora, která se považuje za poskytnutou ke dni, kdy ji příslušný orgán neoprávněně odepřel jednotlivci, který o ni požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, ale byla vyplacena tomuto jednotlivci v rámci výkonu jemu příznivého správního aktu přijatého na základě soudního rozhodnutí, ve kterém se po uplynutí této lhůty konstatuje protiprávnost tohoto odepření.
- 33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 1 písm. b) bod ii) tohoto nařízení stanoví, že „existující podpora“ je schválená podpora, což zahrnuje režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou. Článek 1 písm. c) uvedeného nařízení zase stanoví, že „novou podporou“ se rozumí režimy podpory a jednotlivá podpora, které nejsou existující podporou, včetně změn existujících podpory.
- 34 Soudní dvůr kromě toho rozhodl, že jakmile příjemce na základě použitelného vnitrostátního práva získá nezpochybnitelný nárok na státní podporu, musí být podpora považována za poskytnutou, takže skutečný převod dotčených prostředků není rozhodující (rozsudky ze dne 19. prosince 2019, Arriva Italia a další, C-385/18, EU:C:2019:1121, bod 36, a ze dne 20. května 2021, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania, C-128/19, EU:C:2021:401, bod 45 a citovaná judikatura).
- 35 Z této judikatury vyplývá, že pokud se má za to, že taková státní podpora, jako je podpora dotčená ve věci v původním řízení, byla poskytnuta v okamžiku, kdy bylo platné schválení této podpory Komisí, musí být kvalifikována jako „schválená podpora“, a tudíž jako „existující podpora“ ve smyslu čl. 1 písm. b) bodu ii) nařízení 2015/1589, bez ohledu na skutečnost, že je vyplacena po skončení platnosti režimu podpory schváleného Komisí.
- 36 Je třeba upřesnit, jak uvedl generální advokát v bodě 47 svého stanoviska, že takový výklad nemůže narušit hospodářskou soutěž na trhu. Jak totiž vyplývá z judikatury uvedené v bodě 18 tohoto rozsudku, právě k datu, kdy byl přiznán nezpochybnitelný nárok na získání státní podpory, může opatření vést k narušení hospodářské soutěže, které může ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, takže vyplacení takové podpory, jako je podpora dotčená ve věci v původním řízení, po skončení platnosti dotčeného režimu podpor staví žadatele o podporu do situace, ve které se měl nacházet, kdyby příslušný orgán jednal legálně, a umožňuje tak právě obnovení konkurenční rovnováhy na trhu.

- 37 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 1 písm. b) bod ii) nařízení 2015/1589 musí být vykládán v tom smyslu, že jako „existující podpora“ ve smyslu tohoto ustanovení musí být kvalifikována i jednotlivá podpora, která se považuje za poskytnutou ke dni, kdy ji příslušný orgán neoprávněně odepřel jednotlivci, který o ni požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, ale byla vyplacena tomuto jednotlivci v rámci výkonu jemu příznivého správního aktu přijatého na základě soudního rozhodnutí, ve kterém se po uplynutí této lhůty konstatuje protiprávnost tohoto odepření.

K nákladům řízení

- 38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 107 odst. 1 SFEU a čl. 47 první pododstavec Listiny základních práv Evropské unie**

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání výkladu vnitrostátní právní úpravy, v jehož důsledku nelze jednotlivou podporu spadající do režimu vnitrostátních podpor schváleného Evropskou komisí považovat za „poskytnutou“ ve smyslu tohoto ustanovení Smlouvy o FEU ke dni, kdy příslušný vnitrostátní orgán neoprávněně odepřel její poskytnutí jednotlivci, který o to požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, pokud soudní rozhodnutí konstatuje protiprávnost tohoto odepření po uplynutí této lhůty.

- 2) Článek 1 písm. b) bod ii) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU],**

musí být vykládán v tom smyslu, že

jako „existující podpora“ ve smyslu tohoto ustanovení musí být kvalifikována i jednotlivá podpora, která se považuje za poskytnutou ke dni, kdy ji příslušný orgán neoprávněně odepřel jednotlivci, který o ni požádal ve lhůtě stanovené pro její poskytnutí, ale byla vyplacena tomuto jednotlivci v rámci výkonu jemu příznivého správního aktu přijatého na základě soudního rozhodnutí, ve kterém se konstatuje po uplynutí této lhůty protiprávnost tohoto odepření.

Podpisy